

УДК 338.48-44(1-22)(477.83)

В. Худоба

*канд. геог. наук, доц.,
доцент кафедри туризму*

В. Лабарткава

*викладач кафедри туризму,
Львівський державний університет фізичної
культури імені Івана Боберського*

СІЛЬСЬКИЙ ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ У ЛЬВІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Сьогодні туризм є не лише способом відпочинку і проведення дозвілля, а й одним із вагомих джерел наповнення бюджетів регіонів. Однією з форм туризму – сільський зелений туризм – перспективний напрям у туристичній галузі.

Проблемам сільського туризму, чинникам його розвитку присвячені праці В. Васильєва, П. Горішевського, Ю. Губені, Ю. Зінька, С. Мельниченка, М. Рутинського, Т. Ткаченка, М. Товта, Г. Черевка та інших науковців.

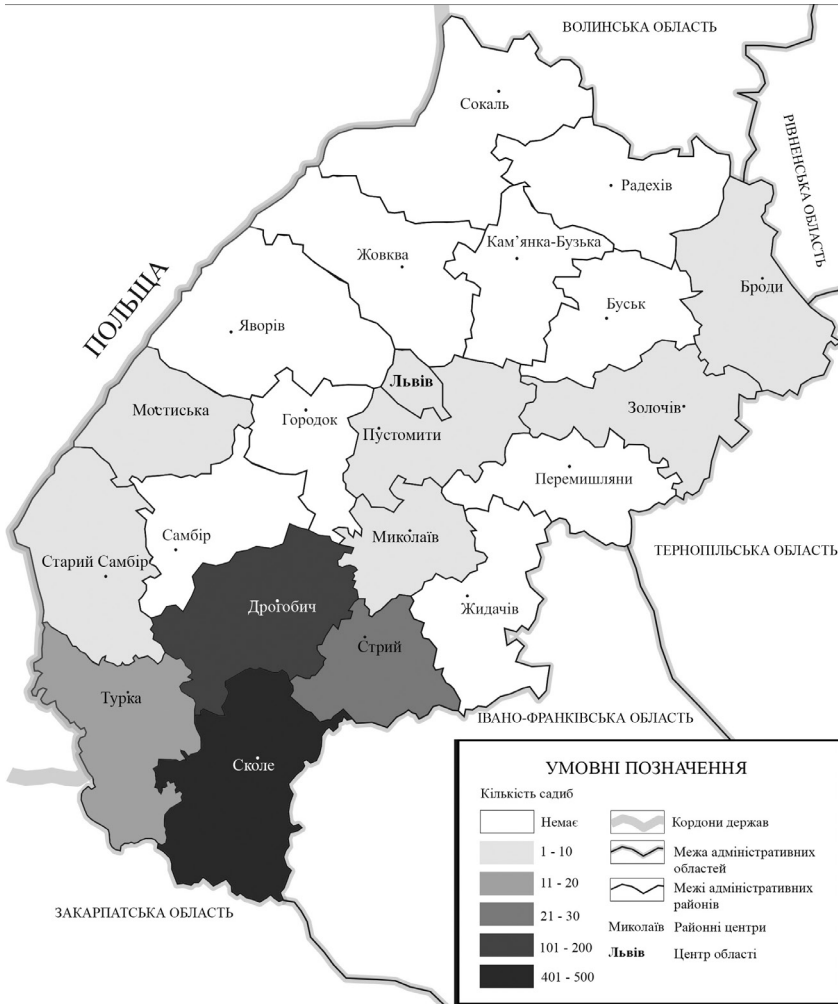
Мета – дослідити сучасне становище та перспективи розвитку сільського зеленого туризму на території Львівської області.

Сільський зелений туризм для України є новим напрямом у туристичній галузі. У науковій літературі часто вживають поняття «сільський туризм», «зелений туризм», «агротуризм», «екотуризм». Суть сільського зеленого туризму (СЗТ) полягала не лише у відпочинку в сільській місцевості, а й у збереженні та відновленні природи [2].

Львівщина – одна із областей України, що має усі передумови для розвитку сільського зеленого туризму: розташована в трьох природних зонах, потужний туристично-рекреаційний потенціал території, зокрема природно-кліматичні, історико-культурні та етнічні туристичні ресурси, зручне географічне розташування [1].

Сільський зелений туризм у Львівській області розвивається нерівномірно. Найбільше сільських садиб, які є невід'ємною складовою

частиною розвитку цього виду туризму, розташовано у південній та південно-східній частині області (рис. 1).

Рис. 1. Поширення сільських садиб у розрізі адміністративних районів Львівської області

Найбільше розвивається сільський туризм у Сколівському та Дрогобицькому районах, відповідно 450 та 101 садиба. У Стрийському – 28, Турківському – 12, Старосамбірському – 9, у Львові та його

околицях – 6, Пустомитівському – 4, Миколаївському – 2 та по одній садибі у Бродівському, Золочівському, Мостиському районах. У Сокальському, Радехівському, Жовківському, Кам'янка-Бузькому, Буському, Яворівському, Городоцькому, Перемишлянському, Самбірському та Жидачівському районах сільський туризм майже не розвивається, оскільки відсутні сільські садиби [3].

Причинами цього є низка чинників: географічне розташування та туристичний потенціал районів (передгірські та гірські адміністративні райони мають потужніші туристичні ресурси, що відповідно є більш привабливими для туристів); відсутність достатньої реклами та сприйняття деяких районів як промислових, незважаючи на їхній туристичний потенціал; недосконала соціальна інфраструктура та непоінформованість сільського населення про перспективність розвитку сільського зеленого туризму в їхньому селі; недосконала законодавча база та слабка державна підтримка.

Для ефективного розвитку сільського зеленого туризму у Львівській області необхідно проводити активну державну підтримку розвитку СЗТ, урегулювати законодавчу базу у цій сфері, популяризувати СЗТ серед сільських жителів, навчання та тренінги для власників садиб, активна промоція СЗТ Львівської області, організація фестивалів та майстер-класів.

Ключові слова: сільський зелений туризм, Львівська область, сільські садиби.

Список використаних джерел

1. Рутинський М. Й. Сільський туризм : [навч. посіб.] / М. Й. Рутинський, Ю. В. Зінько. – Київ : Знання, 2006. – 150 с.
2. Спілка сприяння розвитку сільського зеленого туризму в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.greentour.com.ua> (дата перегляду: 09.11.2020).
3. Karpaty. Info. Все про відпочинок в Карпатах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.karpaty.info/ua>